

Advies 15/2018 van 28 februari 2018

Betreft: Adviesaanvraag betreffende het uittreksel van het voorontwerp van wet houdende organisatie van een centraal aanspreekpunt van bankrekeningen en financiële contracten en tot uitbreiding van de toegang tot het centraal bestand van berichten van beslag, delegatie, overdracht, collectieve schuldenregeling en protest (CO-A-2018-001).

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer ;

Gelet op de wet van 8 december 1992 *tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens* (hierna WVP), inzonderheid artikel 29;

Gelet op het verzoek om advies van de heer Johan Van Overtveldt, minister van Financiën, ontvangen op 3 januari 2018;

Gelet op het verslag van mevrouw Séverine Waterbley;

Brengt op 28 februari 2018 het volgend advies uit:

VOORAFGAANDE OPMERKING

De Commissie vestigt er de aandacht op dat er recent nieuwe Europese regelgeving inzake de bescherming van persoonsgegevens werd uitgevaardigd: de Verordening betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens. Deze akten verschenen in het Europese Publicatieblad van 4 mei 2016^[1].

De verordening, meestal AVG (Algemene Verordening Gegevensbescherming) genaamd, is van kracht geworden twintig dagen na publicatie, nl. op 24 mei 2016 en wordt, twee jaar later, automatisch van toepassing: 25 mei 2018. De richtlijn voor politie en justitie moet via nationale wetgeving omgezet worden tegen uiterlijk 6 mei 2018.

Voor de Verordening betekent dit dat vanaf 24 mei 2016, gedurende de uitvoeringstermijn van twee jaar, op de lidstaten enerzijds een positieve verplichting rust om alle nodige uitvoeringsbepalingen te nemen en anderzijds ook een negatieve verplichting, de zogenaamde “onthoudingsplicht”. Laatstgenoemde verplichting houdt in dat er geen nationale wetgeving mag worden uitgevaardigd die het door de Verordening beoogde resultaat ernstig in gevaar zou brengen. Ook voor de Richtlijn gelden gelijkaardige principes.

Het verdient dan ook aanbeveling om desgevallend nu reeds op deze akten te anticiperen. Het behoort in de eerste plaats aan de adviesaanvrager(s) toe om hiermee rekening te houden in zijn (hun) voorstellen of ontwerpen. De Commissie heeft in onderhavig advies, in de mate van het mogelijke en onder voorbehoud van mogelijke bijkomende toekomstige standpunten, alvast gewaakt over de hoger geschetste negatieve verplichting.

^[1] Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)

Richtlijn (EU) 2016/680 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door bevoegde autoriteiten met het oog op de voorkoming, het onderzoek, de opsporing en de vervolging van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen, en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Kaderbesluit 2008/977/JBZ van de Raad

<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/?uri=OJ:L:2016:119:TOC>

<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/FR/TXT/?uri=OJ%3AL%3A2016%3A119%3ATOC>

I. ONDERWERP VAN DE ADVIESAANVRAAG

1. De Minister van Financiën vraagt het advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer (hierna "de Commissie") over het uittreksel van het voorontwerp van wet houdende organisatie van een centraal aanspreekpunt van bankrekeningen en financiële contracten en tot uitbreiding van de toegang tot het centraal bestand van berichten van beslag, delegatie, overdracht, collectieve schuldenregeling en protest (hierna "het voorontwerp").

Context

2. Het voorontwerp strekt ertoe een nieuw juridisch kader in te voeren voor het het centraal aanspreekpunt van bankrekeningen en financiële contracten (hierna "CAP") dat werd opgericht bij de Nationale Bank van België (NBB) krachtens de wet van 14 april 2011 houdende diverse bepalingen (artikelen 2 tot 13).
3. Oorspronkelijk is het gebruik van het CAP beperkt tot de strijd tegen de fiscale fraude:
 - « Wanneer de door de minister aangewezen ambtenaar, bedoeld in paragraaf 2, 3de lid, heeft vastgesteld dat het onderzoek bedoeld in paragraaf 2, een of meerdere aanwijzingen van fiscale fraude heeft opgeleverd, kan hij aan het centraal aanspreekpunt de over deze belastingplichtige beschikbare gegevens vragen »(artikel 322, § 2, Wetboek van de Inkomstenbelastingen 92);
 - « Het is nuttig te herhalen dat de toegang tot de bankgegevens sinds vele jaren strikt afgebakend is voor de fiscus, onder meer door de samenlezing van de artikelen 318 (onderzoeksdaden bij de financiële instellingen zelf) en 322, WIB 92 » (Verslag aan de Koning - Koninklijk besluit van 17 juli 2013 *betreffende de werking van het centraal aanspreekpunt bedoeld in het artikel 322, § 3, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992*, (hierna «Koninklijk besluit van 17 juli 2013»)) ;
 - « *"De gegevens bezorgd door de Nationale Bank van België aan de aanvragers mogen enkel worden gebruikt om, hetzij het bedrag van de belastbare inkomsten van de cliënt vast te stellen, hetzij de vermogenssituatie van de cliënt te bepalen met het oog op het invorderen van de belasting en de voorheffingen verschuldigd in hoofdsom en opcentiemen, van de belastingverhogingen en administratieve boeten, van de interesten en van de kosten".* (artikel 19 van het Koninklijk besluit van 17 juli 2013).

4. Deze louter fiscale bestemming werd echter uitgebreid door de programmawet van 1 juli 2016 waarvan artikel 123 bepaalt: Artikel 46quater, § 1, van het Wetboek van straffordering, ingevoegd door de wet van 6 januari 2003 en gewijzigd door de wet van 27 december 2005, wordt aangevuld met een lid, luidende : "Om de in het eerste lid bedoelde maatregelen mogelijk te maken, kan de procureur des Konings in geval van misdrijven bedoeld in de artikelen (...) van de wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme, op specifiek en met redenen omkleed verzoek, het Centraal Aanspreekpunt gehouden door de Nationale Bank van België zoals bedoeld in artikel 322, § 3, eerste lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, om informatie vragen."".

5. Zoals de aanvrager meldt: (vrije vertaling) "Gelet op het louter fiscaal karakter biedt het CAP momenteel slechts weinig interessante informatie aan de personen en instellingen die overeenkomstig de Programmawet van 1 juli 2016 gemachtigd werden om informatie op te vragen bij het CAP, namelijk de Procureurs des Konings, de Onderzoekersrechters en de Hoven en Rechtbanken inzake strafzaken, De Cel voor Financiële Informatieverwerking (hierna "CFI") en de notarissen optredend in het raam van successieaangiften » De aanvrager onderstreept dus " *het belang om het CAP uit deze fiscale context te verwijderen en te voorzien van een specifiek wettelijk kader* »

6. De aanvrager is van mening dat het CAP het instrument bij uitstek is om de rol te vervullen van gecentraliseerd geautomatiseerd mechanisme dat de lidstaten moeten oprichten ingevolge het voorstel van richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van de Richtlijn 2015/849 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, tot wijziging van de Richtlijn 2009/101(EU) (hierna "de Richtlijn (EU) 2015/849").

7. De voornaamste wijzigingen die door het voorontwerp worden aangebracht betreffen:
 - een verruiming van de doeleinden waarvoor het CAP werd opgericht;
 - de uitbreiding van het Toepassingsgebied *ratione personae* door de wijziging van de definitie van "informatieplichtige";
 - de verplichting voor de informatieplichtige tot het verstrekken van nieuwe informatie;
 - de verhoging van de frequentie waarmee deze informatie moet worden meegedeeld;
 - de wijziging van de nadere regels voor de gegevensoverdracht en een toename van de sancties jegens de informatieplichtige in geval van niet-mededeling van de gegevens aan het CAP.

II. ONDERZOEK TEN GRONDE

A. Verwerkingsverantwoordelijke en verwerkers

8. In de huidige stand van het voorontwerp is het niet mogelijk uit te maken of het CAP optreedt als verantwoordelijke voor de verwerking noch de rol van de andere actoren. Het is onaanvaardbaar dat het voorontwerp sommige actoren vrijstelt van hun verantwoordelijkheden (artikel 11 van het voorontwerp¹) zonder te bepalen welke actor verantwoordelijk zal zijn in geval van schending van de Privacywet en de AVG. Het is essentieel de rol en de verantwoordelijkheden te preciseren van alle aanwezige actoren (CAP; informatieplichtigen; informatiegerechtigden)

B. Finaliteits- en rechtmatigheidsbeginsel

9. De doeleinden van het CAP zijn niet duidelijk vermeldt in het voorontwerp. Gelet op de belangrijke consequenties van deze tekst op het privéleven, is het onontbeerlijk om precies de doeleinden te vermelden waarvoor het CAP wordt opgericht.
10. De wettelijke grondslagen waarop de verwerkingen berusten moeten eveneens worden gepreciseerd.
11. Bovendien, zo lang het Koninklijk Besluit houdende aanwijzing van de centraliserende organisaties (Memorie van Toelichting - Artikel 2) belast met het centraliseren van de aanvragen om informatie van het CAP niet werd goedgekeurd, is het niet mogelijk om een advies te formuleren over de naleving van de finaliteits- en rechtmatigheidsbeginselen. Het is dus belangrijk dat de centraliserende organisaties worden aangewezen in het voorontwerp.
12. Artikel 8 van het voorontwerp legt de exclusieve verantwoordelijkheid bij de informatiegerechtigden om te verzekeren dat: *"eenieder die namens haar een aanvraag om informatie bij het CAP indient, wordt geïdentificeerd en gelegitimeerd vooraleer hij of zij toegang tot het CAP krijgt, en dat "iedere namens haar bij het CAP ingediende aanvraag om informatie wettig en met redenen omkleed is en de door de wetgever bepaalde finaliteit naleeft"*. Dezelfde bepaling is eveneens van toepassing wanneer het centraliserende

¹ « De NBB, de leden van haar organen en haar personeelsleden dragen geen enkele burgerlijke aansprakelijkheid voor de fouten of slordigheden, begaan bij de uitvoering van deze wettelijke opdracht, behoudens in geval van fraude of opzettelijke of grove nalatigheid »

organisaties zijn die toegang vragen tot het CAP (Artikel 8 §2, 1° en §3). Het is belangrijk dat de identificatie van de informatieaanvrager gebaseerd is op stevige registratieprocedures. De registratieprocedures die gebaseerd zijn op een identiteitscontrole aan de hand van de eID beantwoorden volkomen aan de voormelde eisen. De Commissie eist eveneens dat de aanvrager de nodige maatregelen zou nemen om de loggings te registreren teneinde de aanvragen voor toegang tot het CAP te kunnen controleren. Het CAP zal er zich regelmatig moeten van vergewissen dat de toegangen tot de gegevens van het CAP gewettigd en gerechtvaardigd zijn.

13. De kaderwijziging van het CAP noopt eveneens tot een verhoogde verplichte transparantie. De personen van wie de gegevens voortaan mogen gebruikt worden in het kader van de bestrijding van witwassen van geld en financiering van terrorisme moeten er door de informatiegerechtigden geïnformeerd worden over de kans dat hun gegevens voor die doeleinden worden gebruikt. Bovendien vraagt de Commissie, naar het model van artikel 6 § 3 van de wet van 19 juli 1991 de invoering van de mogelijkheid voor de personen van wie de gegevens in het CAP worden geregistreerd, kennis te nemen van alle overheden, instellingen en personen die gedurende de laatste zes maanden, hun gegevens hebben geraadpleegd of bijgewerkt, met uitzondering van de gegevens van de bestuurlijke en gerechtelijke overheden die belast zijn met de opsporing en bestraffing van misdrijven.
14. Artikel 11 van het voorontwerp bepaalt dat: "de NBB is gemachtigd de in het CAP geregistreerde gegevens te gebruiken voorwetenschappelijke of statistische doeleinden of in het raam van haar opdrachten en taken van openbaar belang uitgevoerd overeenkomstig de wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de NBB". Overeenkomstig het "verantwoordingsplicht" beginsel vervat in artikel 5, § 2 van de Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (hierna "AVG"), zal de NBB wanneer zij gebruikt maakt van deze mogelijkheid de exacte wettelijke grondslagen moeten voorleggen waarop deze verwerkingen alsook de doeleinden ervan zijn gebaseerd. Er dient te worden herhaald dat overeenkomstig artikel 4, § 1, 2° van de WVP, (en artikel 5, 1, b, van de AVG), persoonsgegevens niet verder mogen worden verwerkt op een wijze die, rekening houdend met alle relevante factoren, met name de redelijke verwachtingen van de betrokkene en met de toepassing van de wettelijke en reglementaire bepalingen, onverenigbaar is met die doeleinden. Momenteel wordt een latere verwerking voor historische, statistische of wetenschappelijke doeleinden niet beschouwd als onverenigbaar als die wordt verricht overeenkomstig de voorwaarden als bepaald in het Koninklijk besluit van 13 februari 2001 *houdende uitvoering van de wet van 8 december 1992 tot bescherming*

van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens (hierna het "Koninklijk besluit van 13 februari 2001"). Na 25 mei 2018 zal rekening moeten gehouden worden met de keuzes die door de wetgever werden gemaakt inzake toepassing van artikel 89 van de AVG (kaderwet in voorbereiding).

15. Terloops merkt de Commissie op dat een statistisch en wetenschappelijk onderzoek in principe en bij voorkeur moet gebeuren aan de ²hand van anonieme gegevens en dit in navolging van artikel 4, §1, 3°, WVP en naar analogie met artikelen 3 e.v. van het koninklijk besluit van 13 februari 2001. Wanneer het onderzoeksdoeleinde (wetenschappelijk, statistisch en/of beleidsondersteunend) niet kan worden verwezenlijkt aan de hand van anonieme gegevens, mogen gecodeerde persoonsgegevens³ worden verwerkt. Slechts in laatste instantie en voor zover ook gecodeerde persoonsgegevens niet zouden toelaten het beoogde doeleinde te verwezenlijken, kunnen niet-gecodeerde persoonsgegevens worden gebruikt.

C. Proportionaliteitsbeginsel

16. Artikel 4, §1, 3° van de WVP (5,1, c AVG) bepaalt dat de persoonsgegevens toereikend, ter zake dienend en niet overmatig dienen te zijn, uitgaande van de doeleinden waarvoor zij worden verkregen en waarvoor zijn verder worden verwerkt. De verantwoordelijke voor de verwerking moet bij de keuze voor een bepaalde verwerkingswijze, erover waken dat hij opteert voor die modaliteiten die het minst de privacy van de betrokkenen aantasten. Een inmenging in het recht op bescherming van de gegevens van de betrokkenen, moet voor de verwerkingsverantwoordelijke immers proportioneel zijn ten opzichte van de doeleinden van die verwerking.
17. Bij wijze van inleiding herinnert de Commissie eraan dat zij in haar advies nr. 36/2011 van 21 december 2011⁴, het proportioneel karakter in vraag stelde van de verplichte jaarlijkse kennisgeving door de informatiegerechtigde aan het CAP, in het licht van de artikelen 8 van het EVRM en 22 van de Grondwet. De Commissie stelde het feit in vraag dat "*de mededelingsmaatregel veel verder reikte dan nodig leek, in die mate dat deze zou toegepast worden op alle rekeningen, inclusief rekeningen waarvan noch de houder, volmachthebber of begunstigde een belastingplichtige is naar Belgisch recht*" en beval aan om in plaats van te opteren voor een centrale opslag bij de NBB van alle bankrekeningen de fiscale administratie bijvoorbeeld in het raam van de belastingaangifte had kunnen voorzien in de verplichte

² Zie artikel 1 van het koninklijk besluit van 13 februari 2001. "*anonieme gegevens: gegevens die niet met een geïdentificeerd of identificeerbaar persoon in verband kunnen worden gebracht en derhalve geen persoonsgegevens zijn.*".

³ Zie artikel 1, 3° van het koninklijk besluit van 13 februari 2001. "*gecodeerde persoonsgegevens: persoonsgegevens die slechts door middel van een code in verband kunnen worden gebracht met een geïdentificeerd of identificeerbaar persoon.*".

⁴ §16

aangifte van alle Belgische bankrekeningen zoals dit reeds het geval is voor buitenlandse rekeningen. Deze maatregel vormde inderdaad een minder zware inmenging in het privéleven dan een centrale databank". Deze meldingsplicht komt opnieuw ongewijzigd voor in artikel 4 van het voorontwerp.

18. Het toepassingsgebied *ratione personae* wordt uitgebreid door artikel 3 van het voorontwerp die het verruimt tot de volgende categorieën instellingen: "*de betalingsinstellingen bedoeld in de wet van 21 december 2009 op het statuut van de betalingsinstellingen en van de instellingen voor elektronisch geld, de toegang tot het bedrijf van betalingsdienstaanbieder en tot de activiteit van uitgifte van elektronisch geld en de toegang tot betalingssystemen, alsook de in België gevestigde personen die beroepshalve verrichtingen uitvoeren voor de contante aankoop of verkoop van deviezen in baar geld of met cheques in deviezen dan wel met gebruik van een krediet- of betaalkaart, als bedoeld in artikel 102, tweede lid, van de wet van 25 oktober 2016 betreffende de toegang tot het beleggingsdienstenbedrijf en betreffende het statuut van en het toezicht op de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies, en bpost, wat de financiële postdiensten of de uitgifte van elektronisch geld betreft*" en tot "*de verzekeringsondernemingen bedoeld in artikel 6 van de wet van 13 maart 2016 inzake het statuut van en het toezicht op de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen* ».
19. De aanvrager verantwoordt deze uitbreiding van het toepassingsgebied door aan te voeren dat deze instellingen en personen, bedoeld in artikel 5, § 1, 3°, 5°, 6° en 7° van de wet van 18 september 2017 *tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten*, immers kostbare informatie bezit betreffende de transacties inzake stortingen of afhalingen van contanten.
20. Artikel 3, 10° behoudt de mogelijkheid om bij een in Ministerraad overlegd besluit en na advies van de CFI en de NBB, de toepassing van het voorontwerp uit te breiden tot andere instellingen en personen "*wanneer hun activiteiten dreigen te worden gebruikt voor het witwassen van geld of de financiering van terrorisme of de zware criminaliteit*". De aanvrager verantwoordt deze mogelijke uitbreiding omdat "de kanalen die in het kader van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme worden gebruikt constant en snel evolueren (...) Immers, de Europese Commissie heeft nu reeds voorgesteld om het toepassingsgebied van de AML-richtlijn uit te breiden tot de uitwisselingsplatformen van virtuele munten (zoals de "bitcoins") en de leveranciers van portefeuilles voor de opslag van deze virtuele munten". Ingeval van uitbreiding van de toepassing van het voorontwerp voor andere instellingen en personen, zal het advies van de Privacycommissie eveneens moeten worden gevraagd.

21. Artikel 14, 3°, j van het voorontwerp bepaalt dat moet worden meegedeeld: "elke andere overeenkomst of verrichting waarvan de kennis van het bestaan relevant is voor de uitvoering van haar wettelijke opdrachten door een informatiegerechtigde. De Koning bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit en na advies van de Cel voor Financiële Informatieverwerking en de NBB, de lijst van de betrokken overeenkomsten en verrichtingen". De aanvrager verantwoordt deze besluiteloosheid door te stellen dat "*Vermits de kanalen die in het kader van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme worden gebruikt constant en snel evolueren, is het noodzakelijk om de Koning te machtigen om andere categorieën van informatieplichtigen desnoods aan het toepassingsgebied "ratione personae" van de wet te kunnen toevoegen*". Hoewel de Commissie de noodzaak begrijpt om de lijst met overeenkomsten en transacties aan te passen teneinde te beantwoorden aan de evoluties van de criminaliteit, zij onderstreept dat de goedkeuring van een koninklijk besluit geen enkele waarborg biedt op een grotere reactiesnelheid, zouden deze amendementen kunnen aangebracht worden in het voorontwerp zelf teneinde de leesbaarheid en de transparantie van de materie te verhogen, zowel voor de informatieplichtigen als voor de betrokkenen.

Frequentie

22. De informatiemedelingen door de informatieplichtigen zullen niet langer een maal per jaar gebeuren maar relevante evenementen in verband met bankrekeningen en contracten (opening, wijziging van titularis of gevolmachtigde, afsluiting) zullen continu meegedeeld worden zodat de in het CAP geregistreerde gegevens steeds actueel en relevant zijn.

Gebruik van het Rijksregisternummer

23. De Commissie neemt akte van de machtigingen waarover de informatieplichtigen reeds beschikken om toegang te hebben tot het Rijksregisternummer.

24. Artikel 12 van het voorontwerp laat de informatieplichtigen toe om onder bepaalde voorwaarden toegang te hebben tot het Rijksregisternummer. De Commissie eist dat de raadpleging van het nummer onrechtstreeks plaatsvindt door toedoen van een instelling zoals de vereniging zonder winstoogmerk IDENTIFIN.

D. Bewaartermijn

25. Overeenkomstig artikel 4, §1, ^{5°} van de WVP mogen persoonsgegevens niet langer worden bewaard, in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen te identificeren, dan noodzakelijk is voor de verwezenlijking van de doeleinden waarvoor zij worden verkregen of verder verwerkt.
26. Artikel 5 van het voorontwerp voorziet dat de Koning, op voordracht van de bevoegde ministers en na advies van de NBB, de bewaringstermijn bepaalt bij de verschillende informatiegerechtigden, rekening houdende met de finaliteit ervan.
27. Het is onontbeerlijk in deze wet de termijn te bepalen gedurende dewelke de gegevens in de schoot van het CAP mogen worden bewaard.

E. Veiligheidsbeginsel

28. Het veiligheidsprincipe bij persoonsgegevensverwerkingen, als bedoeld in artikel 16 van de WVP, (artikel 5, f AVG), verplicht iedere verantwoordelijke voor de verwerking om de passende technische en organisatorische maatregelen te nemen om de persoonsgegevens te beschermen die hij verwerkt en zich te beveiligen tegen oneigenlijk gebruik. Het toereikend karakter van deze beveiligingsmaatregelen hangt enerzijds af van de stand van de techniek en de kosten en anderzijds van de aard van de te beschermen gegevens en de potentiële risico's.
29. Artikel 8 van het voorontwerp legt de exclusieve verantwoordelijkheid bij de informatiegerechtigden om te verzekeren dat: "*alle via haar toedoen bij het GAP ingediende aanvragen om informatie opspoorbaar zijn*". het zelfde geldt voor de centraliserende organisaties (artikel 8 §2, 3° en §3, 2°). Het CAP zal een preciese logging van de toegangen moeten bijhouden zodat, in geval van uitoefening door de betrokkenen van hun recht op toegang een passend antwoord kan verstrekt worden (wie heeft wat geraadpleegd en waarom?)

OM DEZE REDENEN,

De Commissie

Brengt een ongunstig advies uit over het uittreksel van het voorontwerp van wet houdende organisatie van een centraal aanspreekpunt van bankrekeningen en financiële contracten en tot uitbreiding van de toegang tot het centraal bestand van berichten van beslag, delegatie, overdracht, collectieve schuldenregeling en protest, gelet op de volgende opmerkingen:

- de rol en de verantwoordelijkheid van alle aanwezige actoren verduidelijken (punt 8)
- de precieze doeleinden vermelden waarvoor het CAP wordt opgericht (punt 9)
- de wettelijke grondslagen verduidelijken waarop deze verwerkingen berusten (punt 10)
- de centraliserende organisaties opsommen in het voorontwerp (punt 11)
- de nodige maatregelen nemen om de loggings te registreren teneinde de aanvragen voor toegang tot het CAP te kunnen controleren en zich ervan verzekeren dat de toegangen tot de informatie van het CAP gewettigd en gerechtvaardigd zijn (punt 12)
- naar het model van artikel 6 § 3 van de wet van 19⁵juli 1991 de van de mogelijkheid invoeren voor de personen van wie de gegevens in het CAP worden geregistreerd, om kennis te nemen van alle overheden, instellingen en personen die gedurende de laatste zes maanden, hun gegevens hebben geraadpleegd of bijgewerkt, met uitzondering van de gegevens van de bestuurlijke en gerechtelijke overheden die belast zijn met de opsporing en bestrafing van misdrijven. (punt 13)
- artikel 4, §1, 2° van de WVP (en artikel 5, 1, b AVG) en het koninklijk besluit van 13 februari 2001 naleven wanneer de NBB de in het CAP geregistreerde gegevens gebruikt voor statistische of wetenschappelijke doeleinden of in het raam van zijn opdrachten en taken van openbare dienst (punten 14 en 15)
- in geval van uitbreiding van de toepassing van het voorontwerp voor andere instellingen en personen, zal het advies van de Privacycommissie eveneens moeten worden gevraagd. (punt 20)
- de amendementen aan de lijst met overeenkomsten en transacties zouden kunnen worden aangebracht in het voorontwerp zelf (punt 21)
- de Commissie eist dat de raadpleging van het nummer onrechtstreeks plaatsvindt door toedoen van een instelling zoals de vereniging zonder winstoogmerk IDENTIFIN. (punt 24)
- de termijn bepalen gedurende dewelke de gegevens in de schoot van het CAP mogen worden bewaard. (punt 27)

⁵ Wet van 19 juli 1991 *betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten en tot wijziging van de wet van 19 augustus 1991 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen.*

- het CAP zal een precieze logging van de toegangen moeten bijhouden zodat, in geval van uitoefening door de betrokkenen van hun recht op toegang een passend antwoord kan worden verstrekt (punt 29)

De Wnd. Administrateur,

De Voorzitter,

(get.) An Machtens

(get.) Willem Debeuckelaere